vinkovačke kulture, odredio tipove za čitav niz prapov. kultura u našoj zemlji. Predavao kao gost na sveučilištu u Heidelbergu.

BIBL.: Problem neolita i eneolita u sjeverozapadnoj Hrvatskoj, Opuscula archaeologica, V, Zagreb 1961; Rezultati arheoloških iskopavanja na području Vinkovačkog muzeja od 1957. do 1965. godine, Vinkovci 1966; Die Ljubljana Kultur, Archaeologia Iugoslavica (Beograd), 1967, 8; Sopotsko-lengyelska kultura, Zagreb 1968; Starčevačka kultura u slavonsko-sremskom prostoru i problem prijelaska ranog u srednji neolit u srpskom i hrvatskom Podunavlju, Vukovar 1969; Das Neolithikum in Syrmien, Slawonien und Nordwest-Kroatien, Archaeologia Iugoslavica (Beograd), 1972, 10; Neolit u sjevernoj zoni, Lasinjska kultura, Badenska kultura, Vučedolska kultura i vučedolski kulturni kompleks, Retz-Gajary kultura, Problem eneolita na istočnoj jadranskoj obali, u knjizi: Praistorija jugoslavenskih zemalja, II. i III, Sarajevo 1979.

DINČIĆ-MENEGHELLO → MENEGHELLO-DINČIĆ

DIOKLECIJANOVA PALAČA, carska rezidencija (u Splitu), koju je oko 300. podignuo rim. car Dioklecijan i u njoj boravio nakon povlačenja s prijestolja u Nikomediji do smrti (305 – 316). Sagrađena je u uvali poluotoka 5 km JZ od Salone, glavnoga grada rim. provincije Dalmacije. Na osnovi podataka iz rim. karte, poznate po srednjovj. prerisu (»Tabula

srednjoeur. neolitičkog kompleksa. Zaslužan za određenje vučedolske i ostaci i veličina do danas nisu utvrđeni. Palača je u tlocrtu zamišljena kao pravokutnik, ali je prilagođivanje terenu prilikom gradnje nametnulo manja odstupanja (I: 214,97 m, S: 174,74 m, J: 181,65 m). Pročeljni zidovi palače u donjim su dijelovima masivni i jednostavni bez otvora, a u gornjima su rastvoreni velikima lučnim prozorima, jednostavnima prema kopnu, tj. na zap., sjev. i ist. pročelju, a raščlanjenima vijencima, konzolama i polustupovima na juž. pročelju prema moru. Vanjski su zidovi palače, osim zapadnoga u većemu dijelu do danas dobro očuvani. Šesnaest kula na pročeljnim zidovima prema kopnu daju palači obilježje utvrde. Četiri kule na uglovima kvadratična su tlocrta. Po dvije od šest kula osmerokutna tlocrta uokvirivale su tri kopnena ulaza, šest kula pravokutna tlocrta nalazile su se između ugaonih i osmerokutnih. Do danas su se djelomično očuvale tri ugaone kule (osim jugozap.) te samo ostaci osmerokutnih i pravokutnih.

Tri do danas dobro očuvana kopnena ulaza arhit, su raščlanjena, posebno sjeverni, koji je bio glavni pristup iz Salone. Južna, morska vrata, jednostavna i manjih dimenzija, također su dobro očuvana. Kroz kopnena vrata preko obrambenih dvorišta (propugnaculum) pristupalo se širokim Peutingeriana«), u toj uvali je već ranije bilo naselje Spalatum, kojemu ulicama (cardo i decumanus), obrubljenima trijemovima. Glavne su se

